

HECE TAŞLARI

aylık şiir dergisi

119.on5ocak2025

hece taşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarслан

kapak resmi

sait ışık

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077.sokak

armada/2 d blok nu: 6

onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

10. yıl. 119. sayı 15 Ocak 2025

issn 2149-4509. (e-dergi)

BU SAYIDA

- M.Nejat Sefercioğlu / **Bana Öyle Geldi** / 3
- Tacettin Şimşek / **Mehmet Akif İnan'ın Mektup Şiirine Beşleme (Tahmis)** / 4
- Osman Fermanoğlu / **Payız Etüdləri** / 5
- Yusuf Dursun / **Üç Rubai** / 6
- Fahri Hoşab / **Zeval Yolcusu** / 7
- İbrahim Baz / **Âşık Rahimî** / 8
- Memik Kömekçi / **Derbiyan-ı Yar** / 9
- Nuri Kahraman / **Gidişin Şiiri** / 10
- Mustafa Ayvalı / **Kırgınım** / 11
- Həmən Həşimqızı Əkbərova / **Bayatılar -1** / 12
- Aslan Avşarbey / **Su Yandıığında** / 13
- Hayrullah Değerli / **Haberin Var mı?** / 14
- Yemliha Gürlek / **Seferi** / 15
- Ali Ağır / **Yorulmaz mı?** / 16
- Murat Halıcı / **Titreme** / 17
- Ömer Ekinci Micingirt / **Öğretmen** / 18
- Kadir Pürlü / **Buldum Seni** / 19
- Cemal Karsavran / **Yaramıbsan** / 20
- Telman Ümman Tircanlı / **Həqiqət Acı Olmuş** / 21
- Yakup Gümüş / **Rest Çektim** / 22
- Şükrü Atay / **Sükûnet Ver Kalbimize** / 23
- Metin Özarслан / **Sîga...** / 24

● Mustafa Nejat Sefercioğlu

Bana Öyle Geldi

Mendilimi gurbet elden salladım,
Başıma bu haller yazılmış geldi.
Bir vefasız yâre name yolladım
Bütün satırları çizilmiş geldi.

Bir resmini buldum hayli solgunca,
Bakışları donuk, biraz yorgunca,
Dikkatlice bir kez daha bakınca
Yanakları biraz süzölmüş geldi.

Kulaktan gitmiyor o güzel sesi,
O kadar içli ki yoktur neşesi,
Gözünden dökölen inci tanesi
Bembeyaz gerdana dizilmiş geldi.

Kıyamam gözünden döktüğü yaşa,
Umulmadık işler geliyor başa,
Dedim, lüzum var mı bunca telaşa?
Sanki sözlerime üzölmüş geldi.

Gözlerden gitmiyor hasret karası,
Yürekte sevdanın onmaz yarası,
Seferî, gönlüne sevda yasası
Bana ta ezelden kazılmış geldi.

● Tacettin Şimşek

M. Âkif İnan'ın Mektup Şiirini Beşleme (Tahmis)

Hangi yıldızlar seçti gölgeni
Hangi çöllere saçtı gölgeni
Hangi nehirler biçti gölgeni
Hangi denizler içti gölgeni
hangi göklerin kucaklarında

Hangi kuş dağıttı kafesini
Hangi gül kokladı nefesini
Dolaşıp ruhun dört köşesini
Hangi şarkılar öptü sesini
uyuyup kaldı dudaklarında

Hangi sabah kaçırdı uykunu
Hangi rüya emdi tutkunu
Hangi korku eritti coşkunu
Hangi hayaller sardı ufkunu
hangi günlerin şafaklarında

Hangi kaygıyla boşaldın doldun
Hangi özlemle sarardın soldun
Hangi vaatle teselli buldun
Hangi hülyanın konuğu oldun
hangi çiçeğin yapraklarında

Hangi masallar içirdi seni
Hangi şiirler uçurdu seni
Hangi imbikten geçirdi seni
Hangi rüyalar kaçırdı seni
hangi rüzgârdı ayaklarında

● Osman Fermanoğlu

Payız Etüdləri

Yarpaqlar qoparaq düşür bir ucdan
Ağac duasını unudan kimi;
Boya- başa çatan quşlar o başdan
Ucub yuvasını unudan kimi.

Qulaqlar eşitmir ağız deyəni,
Qarğa sinoptiklər yağış gətirir.
Qolları bağlanır düyün düyənini,
Qurdlar obalara qarğış gətirir.

Əhval tuta bilmir bu dağ o dağdan,
Aralığı kəsir bulud hərəmi.
Ayrılıq küləyi əsir uzaqdan;--
Seçməyə yüyürür halal, haramı.

Yağışla tikilir yer düymə-düymə,
Daralır çöllərin nəfəs alması.
A kükrəyən yağış, daşlara dəymə,
Durnalar çəşaraq yolu azmasın.

Beləcə yerini bərkidir payız
Qırovdan boylanan qışdan xəbərsiz.
Könlünü payıza bağlayan bir qız
Xülyaya çevrilir xəbər-ətərsiz.

Bayatı söyləyir saralan otlar,
Dörd yanda həsrətin qəfəsi qalır.
Bizi yuxulardan soruşan yurdlar
Dil deyir, ayrılıq havası çalır.

Bir payız beləcə keçir omürdən,
Canımız daşıyır ağrı bu payını.
Payız qınaqlarla əl edir yerdən,
"Çox suçlayırdınız ilin yayını."

● Yusuf Dursun

Üç Rubai

Aşk Ehli

Mecnun gibiyim çöldeki dîvâne benim,
Leylâ gibiyim şûlede pervâne benim.
Mey sunmada dünyâda bulunmaz bir eşim,
Aşk ehliyim âşıklara meyhâne benim.

Muammâ

Sevdâ dediğin bir dolu rü'yâ dediler,
Rü'yâ dediğin bir deli sevdâ dediler.
Gönlüyle gören göz gibi mânâyâ bakın,
Gafletle çözülmez bu muammâ dediler.

Cenneti Âlâyı Dilemek

Rûhum sana hasretle musallâyı diler,
Nefsimse ezelden beri dünyâyı diler.
Lütfunla kapanmaz bize nîmet kapısı,
Yâ Rab bu kulun cenneti âlâyı diler.

Zeval Yolcusu

Ey yolcu, indiğin bu köhne handa
Bir garip göçersin, bu ülfet nedir?
Sade bir konaklık darca zamanda
Yüküne kardığın bu külfet nedir?

Niceler bu hana tezgâh açtılar
Ziynete, surete baha biçtiler
Ulu ferman geldi, naçar göçtüler
Kendine verdiğin bu mühlet nedir?

Topladı dengini konak seçenler
Beka bulmak için iksir içenler
Zevale yürüdü cümle göçenler
İçine daldığın bu gaflet nedir?

Emeller beslersin serin hülyada
Vehmini görürsün derin rüyada
Fikrin hakikatten ayrı dünyada
Ruhunu saldıgın bu hâlet nedir?

Doymak bilmez nefse varlık adarsın
Kirlere banarak hazlar tadarsın
Günahın dağ gibi, sen toz kadarsın
Esiri olduğun bu şehvet nedir?

Çıkının kördüğüm, hayra açılmaz
Ekmeğin yenilmez, suyun içilmez
Nimet paylaşmakla lokma küçülmez
Hırsına yığdığın bu servet nedir?

Nizam tanımazsın, yoldan saparsın
Obadan ayrılır, göçten koparsın
İfritle iş tutar, tertip yaparsın
Aklını kuşatan bu zulmet nedir?

Şahbazlık taslarsın; değerini puldur
Başına buyruksun; her göçer kuldur
Kılavuzun izi en salim yoldur
Sarp yerde çektiğin bu zahmet nedir?

Şer toplar, yol giden göçü basarsın
Mukaddesat çiğner, vahşet kusarsın
Masum endamları darda asarsın
Diyara saçtığın bu dehşet nedir?

Hak sedayı dinle, eyle nedamet!
Hudut bilmez cürmün bulsun nihayet
Dök ağır yükünü, muhtaca pay et!
Gönlünü daraltan bu hisset nedir?

Göçerle hoş geçin, güzel kelâm et!
Uzağa yakına candan selâm et!
Dost edin, göç yolun olsun selâmet!
Özüne yerleşen bu nefret nedir?

Düşün! Gazel oldu çiçek açanlar
Alçalıp tünedi gökte uçanlar
Tüllenip karardı ışık saçanlar
Can zeval bulurken bu işret nedir?

Göç menzile varır, ufuklar sızlar
Kızıl gurup söner, kaybolur yüzler.
Âlem-i Berzah'a uyanan gözler
Ayan görür o dem, hakikat nedir?

● İbrahim Baz

Âşık Rahimî

Âşık Rahim derler bir gür ifadır
Sözleri sohbeti gönle safadır
Türküler söyler ki ilaç şifadır
Varan Erzurum'a dinlesin onu

Titretir kalpleri sazının teli
Uzanır gönüle mızrabı eli
Dağıtır efkarı poyrazı yeli
Varan Erzurum'a dinlesin onu

El almış Hızır'dan huzura durmuş
Âşık Mihmânî'den dinlemiş duymuş
Edep erkan neyse hepsine uymuş
Varan Erzurum'a dinlesin onu

Aşkın derdi ile dolmuş dolaşmış
Nice yol yürümüş sarp dağlar aşmış
Aşk ile yoğrulmuş aşk ile pişmiş
Varan Erzurum'a dinlesin onu

Aşk diyen dilleri yakar mı cahîm
Yandı mı aleve düşen İbrahim
Bize de bahşetmiş Rahim'i Rahîm
Varan Erzurum'a dinlesin onu

Erzurum'da sevmiş onu dadaşlar
Kalbi hasta olan ardından taşlar
Figânî'nin sözü budur gardaşlar
Varan Erzurum'a dinlesin onu

● Memik Kömekçi

Derbiyan-1 Yar

Gel sevdiğim gurbet ele sor beni
Başım darda sevdalarım nar benim
Al bağına bağban eyle sar beni
Derbiyan'a dar kafesi yar benim

Benim derdim dağlarınan ölçülmez
Derin vadi kanyonlarım geçilmez
Göğ bulansa serçeşmemden içilmez
Başım duman eteklerim kar benim

Yadlarınan yaban elde eridim
Saldın beni gurbet elde çürüdüm
Ağır aksak tenhalarda yürüdüm
Sol yanımda sevdalarım har benim

Mecal vardı çar duvarım sıvadım
Kalburumu bir kenara dayadım
Dört kapıyı kırk makama boyadım
Çağırsalar dergahında dar benim

Gül cemalin gitmez oldu karşımda
Köşkeröğlü leyl ü nehar arşında
Deli gönül mest olurken aşkında
Yol göründü intizarım var benim

Gidişin Şiiri

Geldin gidiyorsun Nuri Kahraman
Varışlar nereye, haberin var mı?
Orada hürmetle karşılayacak
Müktesebatınla değerini var mı?

İsminle müsemma olabildin mi?
Nurun kaynağına dalabildin mi?
Liyakat nişanı alabildin mi?
Zulmetle düello hünerin var mı?

Ne münevverliktir ne kahramanlık!
Olanın da hepsi tadımlık, anlık
Neye yarar böyle; yozluk, yavanlık?
Mağfirete medar eserin var mı?

“Oku!” dedi Rabb’in, nice okudun?
Neyi tasarladın, nasıl dokudun?
Hangi yâre, bülbül olup şakıydın?
Sevdalara düşmüş kaderin var mı?

Netice, yaşadın bunca yaşları;
Yerinden oynattın hangi taşları?
Nerelerden seçtin arkadaşları?
“Ahret kardeşliği, defteri”n var mı?

Olur mu yaşamak göreve sağlar?
Dağlar parçalanır, yükler çok ağır
Kitap ister; yaşa-yaşat ve çağır
Dâvet yollarında seferin var mı?

Ne kadar hassassın sorumlulukta?
Etkin ne kadardır çelik-çocukta?
Sonu sonsuz olan şu yolculukta
Hekim-misal, hakîm rehberin var mı?

Tesiri zahir mi üstün-başında?
Faydaları mutlak, hangi yaşında!
Kimliğin saklıdır, her kumaşında;
Müslümanca çehren, çeperin var mı?

Savruldun mu yoksa açıp-saçıp da
Kime varılır ki Hak’tan kaçıp da?
Sapmak var refiki yanlışı seçip de
Yâr-ı gâr misali neferin var mı?

Nurani; dertler çok, mesele büyük
Asla; hiç alınmaz, hafife bu yük
Hak yardım etmezse iş gitmez yürük
Duada, niyazda dillerin var mı?

Neler hazırladın, söyle yarına?
Bir şuur verdin mi evlâtlarına?
Korku salacak din düşmanlarına
Maddî, hem manevi askerinin var mı?

Sefer bizden dostlar, zafer Allah’tan
Ne gün kurtulacak mazlumlar âhtan?
Şefaati peki de Resûlullah’tan
Bunun için hazır ezberin var mı?

Komşuluk dilersen; iyi, güzel de;
Evet de demiştik Bezm-i Ezel’de
Lâkin merhametin ne kadar elde?
Ruh-beden açlara Kevser’in var mı?

Şair; hesap-kitap, sorgu-sual çok
Hak rahmet etmezse çıkış yolu yok
Kuru söylemlere, lâfa karın tok!
Aşkın, hüznün-çilen, kederin var mı?

Hâlimiz malumdur; affeyle Mevlâm!
Kim idi, peşinden koştuğum leylâm?
Düşünelim dostlar olmadan tamam;
Yer-gök kapanınca, fenerin var mı?..

● Mustafa Ayvalı

Kırgınım

Yokuşların ardı yine yokuştur
Çocukken koştuğum düze kırgınım.
Elbet kışın sonu bahardır deyip,
Kalbi buza kesen yaza kırgınım.

Koymuşum umudu delik bir cebe,
Düştüğüm bir yol var hüsrana gebe.
Bu aşk oyununda bir ben körebe
Beti benzi atmış yüze kırgınım.

Nerede verilen sözler nerede!
Dert nasıl yıkanır hangi derede?
Ellerim başımda bir cenderede
Yalan çeşmesinde söze kırgınım.

Yine gece saat Selma'ya beş var.
Tarumar bahçemde bin bir telaş var
Bir de kırk derece tende ateş var
Efkârımla yanan köze kırgınım.

Meylerde arayıp derdine çare
Cennetten kovuldun be hey avare!
Vurdum da mızrabı kırk telli yâre
Es bile vermeyen saza kırgınım.

Aruzdan, serbestten geçtim heceden
Vuslat niyaz ettim bir o Yüce'den!
Hayat dediğimiz bin bilmeceden
Her şeyden vazgeçtim size kırgınım.

● Həmən Həşimqızı Əkbərova

Bayatılar -1

Dərdi sinə,
Götürməz dərdi sinə.
Soyut barı qəlbimi,
Qoyma ki, dərd isinə.

Daş yandı,
Sübh tezdən o baş yandı.
Dodağından ah qopdu,
Gözlərimdə yaş yandı.

Bəxti nə,
Taleyi nə, bəxti nə.
Püşk atılarda düşüb,
Namərd mərdin bəxtinə.

Kür alardım,
Araz yox, Kür alardım.
Bəxt məni əzizləsə,
Əllərdə gül olardım.

Gözəllərə,
Dikilib göz əllərə.
Çox da bel bağlama sən,
Ev yıxan gözəllərə.

Gözə bax,
Qaşa yox, o gözə bax.
Qəlb oxumaq istəsən,
Sənə baxan gözə bax.

● Aslan Avşarbey

Su Yandıĝında

Kınadıĝın hâller gelmeden başa
Ne desem nafîle ne yazsam boşa
Öyle bir gün gelip tekerin taşa
Ve bıçak kemiĝe dayandıĝında
Anlarsın beni

Görürsün yakınca hicran ateşi
Ne benzeri varmış ne de bir eşi
Ufukta batarken ömür güneşi
Gökyüzü kıızıla boyandıĝında
Anlarsın beni

Yemeden kesilip süzölmüş hâlde
Dizinin bağları çözülmüş hâlde
Bir taşın dibinde büzülmüş hâlde
Her gün bir kuytuda uyandıĝında
Anlarsın beni

Göstersen de sabır maharetini
Bir of alır gider tüm gayretini
Söndürmek yerine hararetini
Dudaĝına deĝen su yandıĝında
Anlarsın beni

● Hayrullah Değerli

Haberin Var mı?

Cihana yayılsa Őanın Őöhretin
Bir gün son bulacak haberin var mı?
Kurtaramaz seni malın servetin
Azrail gelecek haberin var mı?

Bilesin ki dünya bir delik file
Belki nasip olmaz bir kefen bile
Bütün azaların gelerek dile
Őahidin olacak haberin var mı?

Kandırıp da nice söz verdiklerin
Lanet okur sana hor gördüklerin
Burnunu kıvırıp tüm yerdiklerin
Arkandan gülecek haberin var mı?

Milletin malını soyup çalanlar
Düzenbaz yollardan cebi dolanlar
Sarı sarı çıyan, akrep, yılanlar
Kabrine dolacak haberin var mı?

İnsanlıktan yana akıt arkını
Doęruluktan yana döndür çarkını
Dünyadayken herkes görsün farkını
Her canlı ölecek haberin var mı?

Seferi

Seferiyim ömür boyu seferi,
Bir diyardan bir diyara giderim,
Arkada bıraktım malı neferi,
Cana nimet veren yare giderim.

Sırtıma yükledim çekilmez derdi,
Bu zamanın çarkı ruhumu gerdi,
Gazze'nin feryadı ta arşa erdi,
Şu sineme vura vura giderim.

Ben kendi halimce olmuşum aşık,
Bilmem huzuruna alır mı maşık,
Gönülden görünür uzak bir ışık,
Kalkıp Musa gibi tura giderim.

Muzdaribim, müteessir naçarım,
Şu zamanın çirkefinden kaçarım,
Bir dost görsem kanatlanır uçarım,
Sevdiğimin ardı sıra giderim.

Arzu ettiğim yer ne renk ne şekil,
Akili yerime eyledim vekil,
Çekil ey serseri yolumdan çekil,
Bıktım rehavetten, nura giderim.

Ufkunu sormayın, geniştir açım,
Erken beyazladı sakalım saçım,
Bilirim boyumdan aşkıdır suçum,
Dost yanına yüzüm kara giderim.

Dost yoluna bakar şu iki gözüm,
İki kelam etsem dert olur sözüm,
Gafil insanlardan yanıktır özüm,
Savurdum külleri kora giderim.

Göğüs kafesinde çırpınır ruhum,
Dertsiz dertten bilmez duyulmaz ahım,
Dertli dertten sen bilirsin ey şahım,
Yollarını sora sora giderim.

Rabbim kullarını yaratmış eşit,
İnkâr çeşit çeşit, kul çeşit çeşit,
Kimi materyalist kimi anarşist,
Korkarım bunlardan dara giderim.

Göğe baktım yumşak, yere baktım sert,
Korkaklar çoğaldı bulunmuyor mert,
Bu zamanda huzur aramak bir dert,
Derde derman bir diyare giderim.

Hep kızar dururum karanlık çağa,
Gönül istiyor ki bereket yağa,
Yönümü dönerdim şu karlı dağa,
İçi yanıklara kara giderim.

Gürlek insanlığa boynunu eğer,
İnsanlık dediğim cihanı değer,
Davamda bir görev alırsam eğer,
Yaraları sara sara giderim.

● Ali Ağır

Yorulmaz mı?

Güz bitmeden yaprak döner gazele,
Gövde yorulur da dal yorulmaz mı?
Söz kâr etmez nazı bitmez güzele,
Yürek yorulur da dil yorulmaz mı?

Kardan ak mı düşlerinin beyazı,
Hangi baharadır vuslat niyazı?
Her fecir vaktinde dinler avazı,
Bülbül yorulur da gül yorulmaz mı?

Kanatlanan rüzgâr toprak kokulu,
Sular tuzlu, hırçın, yosun dokulu,
Dalgalar köpüklü, kürek uykulu,
Derya yorulur da sal yorulmaz mı?

Kumların bağrında bitmeyen hicret,
Leyla'ya yalnızlık, Mecnun'a mihnet,
Yangını ezelî, yağmura hasret,
Kervan yorulur da çöl yorulmaz mı?

Aşıldıkça yokuşları, düzleri,
Gurbetten sılaya saklar gizleri,
Teninde nicenin ayak izleri,
Yolcu yorulur da yol yorulmaz mı?

● Murat Halıcı

Titreme

Kokunu getiren bad-ı sabah mı?
Gönlümden mi sızar yoksa reyhanın?
Söyle bu hasretlik bana mübah mı?
Vuslatı yok mudur kara sevdanın?

Dişler inci desem inciye metih
Bakışın güneşim, gamzen otağım
Yalanların bile gözümde sahih
Gönlüme örülmüş örümcek ağım

O parlak gülüşün ufkuma güneş
Bakışındaki nur şavkıma yaren
Gökteki her yıldız gönlüme sırdaş
Kadife sesindir gönlümü deren

Hayallerim bile seninle güzel
İklimler kurudu, sarktı mevsimler
Sesini götüren hangi karayel?
Hasretin kaydını tuttu takvimler

Hayat her şeyiyle sır bana şimdi
Emekleyemeyen bebeğim hâlâ
Geçen her yeni gün asır hep şimdi
Yalandan da yalan gerçeğim hâlâ

Duvağı açılır pek çok güneşin
Sokulsan yanıma eskisi gibi
Yeniden yazdırır aşkı gelişin
Titrerim goncanın coşkusu gibi

Öğretmen

“Kırk yıl köle” olur her harf başına
Soylu sevdaların harı öğretmen
Sevgiyle yoğurur katar aşına
Ahlâk diyarının ar’ı öğretmen

Taze dokunuşla eser yeşerir
İlimle ışıldar mum gibi erir
İrmak gibi akar mahsulü verir
Çorak toprakların karı öğretmen

İrfan ziyasıyla gülümser yüzü
Bir uçtan bir uca bütün yeryüzü
Kardeşlik doğurur gece gündüzü
Fikrin ve zekânın hürü öğretmen

Sükûtu ikbâldir sözleri hakır
Serde fedakârlık üstüne yoktur
Şefkate hastadır dertliye doktor
İlham peteğine arı öğretmen

Kuşatır irfanla sihirli sesi
Mürekkep kokusu sarar herkesi
Ufkun terennümü sabrın bestesi
İdrak harmanının piri öğretmen

Öğretmen hissiyat öğretmenlik haz
İzandan sıyrılan bunu anlamaz
Sıradağlar gibi oku aklet yaz
İlmin yolculuğu kârı öğretmen

Maziyle bezeli bir şehir gibi
İrfan minaresi, aşk nehir gibi
Gülüşü çağ açan bir devir gibi
Birlik kalesinin suru öğretmen

Kadrini bilirim cahile inat
Onunla yükseliş onunla abat
O irfan şarkısı söze ne hacet
Şefkat bahçesinin moru öğretmen

Eğitimin hazzı bilginin harı
Gönülden gönüle sevgi diyarı
Gâh halay horondur gâh ata barı
Ülkümün türküsü t/eri öğretmen

Yürekleri közlü emekleri ter
Bülbül gibi şakır gül gibi biter
Medeniyet s/eri başka ne ister
Alın teri gözüm nuru öğretmen

● Kadir Pürü

Buldum Seni

Beyhude aramışım, her yanda buldum seni
Sırlarla gizlensen de ayanda buldum seni

Şüphe dolu insanlar çevirdiler yollumu
Sözü hecesi olmaz lisanda buldum seni

Dolaştım fırtınalar hırçın dalgalar ile
Huzur gemisi bağlı limanda buldum seni

Kılavuz oldu bana ceylanın masumluğu
Annenin sevgisinde, vicdanda buldum seni

Gözleri kamaştıran bu varlık deryasında
Çoğu azı bir gören irfanda buldum seni

Çok insana yalvardım tepeden baktı bana
Unvanı yere çalan unvanda buldum seni

Gönlünü kaptırmamış köşklere saraylara
Yoksul gibi yaşayan sultanda buldum seni

Meylettim benliğimle ulaşmak için sana
Alev alev çevrili hicranda buldum seni

Ayrılmadan hiçbir an ben hep seninleymişim
Sanmam zaman, mekânda, devranda buldum seni

● Cemal Karsavran

Bir Çift Yürek

Kılavuz olduğun için nisana
Kaç bahar yaşıyorum anlasana
İyi gelir derler insan insana
Müjdelendin diyorlar sanki buna

Her sabah her akşam selamlaşırken
İyi dileklerle umutlanırken
Bir kıvılcımla ateş alır iken
Deli gönül diyorlar sanki buna

Güneşi görünce coşuyor toprak
Meyveler çiçekle açıyor yaprak
Çok bahardan beri yüreğim çorak
Eyüp sabrı diyorlar sanki buna

Doğal afet gibi çıktın karşıma
Uğur böceğiydin kondun kaşıma
Ağır gelir isem lütfen taşıma
Kapı açık diyorlar sanki buna

Ortağız şimdi keder ve tasada
Adı henüz konulmamış olsa da
Konuğuz artık sen bana ben sana
Sevgi ve aşk diyorlar sanki buna

Özlem toplar hasret alır satarız
Gerekirse koyun kuzu yatarız
Cemalinle artıları katarız
Bir çift yürek diyorlar sanki buna

Həqiqət Acı Olmuş

Oyatmadı milləti
Nə çağırış, nə azan,
Nə Koroğlu nərəsi,
Nə haray deyən ozan.
Yatıb, dəymə, toxunma,
Hələ şirin yuxuda.

El-oba viran qalıb,
Qan tökülüb, can gedib,
Nə qədər ünvan gedib.
Düşmən qənim kəsilib
Bu vətənə, bu yurda.

Ora mənimdir deyir,
Bura mənimdir deyir.
Susur bu millət, susur,
Görən bu biganəlik,
Yoxsa qəbahət, qüsur?

Dinmir hələ, danışmır,
Daşmır səbr kasası.
Dağılsın, viran olsun
O eybəcər atətin,
Gəlib çata bilməyən
Lazımların masası.

Hara baxır kor dünya,
Görünmür həqiqəti.
Gör nə qədər alçalıb
Qalmayıb ədaləti.

Ey belə dünya, dağıl,
Hərə gündə danışır
Bizə neçə əfsanə,
Hekayə, neçə nağıl.

Həqiqət acı olmuş,
Bal kimidir yalanlar.
Koramallar yatsa da,
Hər gün çalır ilanlar,
Qafil çətin dil anlar.

● Yakup Gümüş

Rest Çektim

Sevda zanlısıyım ben anlı Őanlı
Aklasan da olur aklamasan da...
Gönül delikanlı, hislerim canlı
Oklasan da olur oklamasan da...

Çözene aşk olsun ne zor bilmece
Kerem'le kül olan Aslı var nice
Őu viran gönlümü yılda bir gece
Yoklasan da olur yoklamasan da...

Ahım dağ devirir alma sakın ha!
Delibozuk deyip girme günaha
Kördüğümüm zaten yek düğüm daha
Eklesen de olur eklemesen de...

Kavrulur giderim kendi yağım da
Evim barkım da yok bahçem bağım da
Sevgi bir çiçektir gönül dađım da
Koklasan da olur koklamasan da...

Feylesof misali düşümdüm derin
Benden Ferhat olmaz senden de Şirin
Kalbimi oyuncak gördün aferin!
Haklasan da olur haklamasan da...

İçimden gelen ses benden pes diyor
Dert küpü olmadan yeter sus diyor
Arzunu kurban et haydi as diyor.
Beklesen de olur beklemeden de...

Sana üç beş dörtlük yazıp yolladım
Beyinde damıtıp kalpte demledim
Vicdan eleđime koyup eledim
Saklasan da olur saklamasan da.

● Şükrü Atay

Sükûnet Ver Kalbimize

Senden başka kimimiz var; sensin bizleri yaratan
Kûn emri yalnız senindir; ol deyip de olduransın
Hikmetinden sual olmaz; dert verip derman aratan
Dilediğine rızkını bol verip de dolduransın
Kûn emri yalnız senindir; ol deyip de olduransın

Kudretinin sınırı yok; kullarına değer veren
Yalnız senden af dileriz; kalptekini sensin duyan
Ne kadar bahtiyar kuldur; sığınıp affına eren
Hiçbir zaman pişman olmaz; emrine harfiyen uyan
Yalnız senden af dileriz; kalptekini sensin duyan

Hasîb olarak kurarsın mahşer gününde mizânı
Gafûr olan sensin Ya Rabb; bağışlarsın günahkârı
Senden ürkmeyen kalplerin, yoktur akıl ve izânı
Mağfiretten uzak olan kulun olmaz hiçbir kârı
Gafûr olan sensin Ya Rabb; bağışlarsın günahkârı

Senden gizli bir şey yoktur; her şeyimiz sana ayan
Sükûnet ver kalbimize; koru bizi azabından
Sensin nasuh tevbe ile günâhları sevap sayan
Rahmetini esirgeme; uzak eyle gazabından
Sükûnet ver kalbimize; koru bizi azabından

● Metin Özarslan

Sîga...

Görmezim kedimi kimseden üstün
Sıradanım sıradanım sıradan
Böyle emreylemiş, güzel eylemiş
Yaradan'ım Yaradan'ım Yaradan

Hayat hepimize Hak'tan hediye
Kimler bu âlemde kimlere iye
Yabancıymış gibi nazarın niye
Buradanım buradanım buradan

Yokluğudur içi yakan közleyen
Kucak kucak derdi gamı nazlayan
Bir ananın yüreğinde sızlayan
Yaradanım yaradanım yaradan

Tecelli ne ise olacak mutlak
Zifri karanlığın sonu al şafak
Kismete düşmemiş zerre miktar ak
Karadanım karadanım karadan

Mümtenî hatası artar azalmaz
Nefsinden ne çeker kimseler bilmez
Günahta ölçüye, mizana gelmez
Daradanım daradanım daradan